

:: Glasilo »Katoliške akcije« za ::
kamniško in moravško dekanijo

„Pridi k nam Tvoje kraljestvo po Mariji!“

To globoko in pomenljivo geslo so si izbrali naš prevzvišeni knez in škof Anton Bonaventura Jeglič kot načrt za svoje delovanje v naši ljubljanski škofiji. To geslo, ta določujoča beseda, ta vzklik mora postati tudi naše geslo, prelep načrt tudi našega duhovnega življenja! Zato pa ponavljajmo ta pobožni vzdihljaj vsako jutro, in vsak večer, pokličimo si ga pogosto v spomin pri vseh svojih opravilih in v trenutkih oddiha! Premislimo vsaj na kratko njegovo bogato vsebino!

Gospod Zveličar nas je naučil moliti po svojih apostolih, po svoji sveti Cerkvi: »Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo ...« (Mt 6, 9).

Vemo, podučeni smo: trojno je kraljestvo božje: prvič v nebesih, kjer je bivališče izvoljenih, kjer je blaženo gledanje, kjer je Bog sam največje plačilo vsem srečnim blaženim; drugič sv. Cerkev na zemlji, vidna družba pravovernih, v kateri je nevidni poglavar Kristus, učlovečeni Sin božji; tretjič skrivnostno prebivanje presvete Trojice v dušah, katere imajo posvečujočo milost božjo v sebi, božje kraljestvo v naših dušah po veri, upanju in ljubezni ter po milosti, ki je v njej in po njej nadnaravna zveza naša z Večnim in neskončnim.

Vemo, podučeni smo: posvečujoča milost božja ima različne stopnje, podobna je nebeški lestvici, podobna žarnicam, ki imajo različno svetlobno moč in razne barve. Zato je v tej milosti mogoča rast, napredek — in tudi treba je rasti v milosti, napredovati v čednostih. To je notranje življenje,

duhovno življenje, skrito božje kraljestvo.

Ako tedaj molimo in prosimo in kličemo: »pridi ...«, prosimo, da bi

**PREVZVIŠEN. KNEZU IN ŠKOFU
DR. ANTONU BONAV. JEGLIČU
ZA OSMO DESETLETNICO**

**NAŠ VZORNIK IN OČE IN KNEZ
ZA VAMI ŽE DOLGA JE POT! —
IN Z VAMI JE KRISTUS GOSPOD!**

**NEBO BLAGOSLAVLJA ZARES
ŽIVLJENJA BREZMADEŽNE DNI:
IZ ŽRTEV SE MOČ VAM RODI ...!**

**ZASTOPNIK VISOKIH NEBES,
POZDRAVLJA LJUBEZNI VAS
IN BOZJEGA SRCA SIJAJ ... [MAJ**

se v nas utrjevalo duhovno življenje po dejanskih milostih božjih in po darovih Svetega Duha; prosimo, da bi tisti, ki so v smrtnem grehu, dosegli milost pokore ter se očistili in posvetili; prosimo, da bi mi sami ostali zvesti sveti Cerkvi in stanovitni v dobrem, da bomo mogli doseči blaženo gledanje v nebesih! — — —

O, koliko obsega kratka prošnja Gospodove molitve »pridi k nam tvoje kraljestvo — !« Le žal, da molimo večkrat tako brez misli in čuta, kar iz navade, s silno naglico! In še večja škoda, da kristjani in tudi katoličani večkrat dejansko tako ravnaajo, da uničujejo sproti učinke milosti. Z molitvijo, vsaj ustno, zidajo, z življenjem pa podirajo. Zato pa smo tako potrebni priprošnje svetnikov božjih in zlasti tiste, ki je kraljica angelov in svetnikov. Zatorej: »Pridi k nam tvoje kraljestvo po Mariji — !« Po Mariji, ki nikoli ni bila pod oblastjo hudobnega duha, po Mariji, ki je Mati božja! —

Po Mariji, ki je brezmadežna nevesta Svetega Duha, prečista duhovna nevesta rajskega Tolažnika, delivca milosti in darov! — Po Mariji pa tudi v tem zmislu, da se ustanavljajo družbe, zlasti dekleške in mladeniške in tudi družbe žena in mater, družbe, ki izrečno in naravnost nosijo Marijino ime! Toda tudi v Marijinih družbah je bistveno čednostno življenje, življenje v božji ljubezni. To pa je namen tudi tretjega reda in apostolstva mož in namen katoliške akcije sploh! O, naj bo z nami vsak čas Marija, nebeška vzornica in priprošnjica, patrona duhovnega krepostnega življenja! P.E.B.

Novemu voditelju kamniške dekanije prečastitemu gospodu Mateju Riharju v pozdrav!

Prihoda Vašega se veseli vdana duhovščina in verno ljudstvo naše: v imenu Gospodovem prihajate med nas! Desna roka in oko prevzvišene-ga gospoda kneza in škofa boste v dekaniji kamniški: Vaš zgleđ nas bo dvigal, Vaše besede nas bodo vzpodbujale in užigale, Vaša modrost nas

bo vodila. Najvišji bo blagoslavljal vaše trude in prizadevanje, z Vami bo blagoslov božjega Srcá, vodstvo Marije Brezmadežne in svetega Jožefa! Vsi smo upravičeno polni upanja! Nebo Vam podeli zdravja in moči! kličemo vsi in tudi »Naš list«. P. E. B.

Težko smo občutili 3. februar tega leta, ki nam je tako naglo ugrabil kanonika in dekana, pokojnega gospoda Ivana Lavrenčiča. — Tolažilna pa je bila za vso dekanijo vest, da pride kmalu v Kamnik nov, dober dušni pastir, preč. gospod **Matej Rihar**, dekan duhovni svetnik in doslej župnik v Šmartnem pri Litiji. — Saj novega gospoda že skoro vsi župljani poznajo, če ne prav njega osebno, pa vsaj njegova dva brata, pokojnega župnika v Mekinjah in še pridno delujočega župnika v Nevljah.

Novi gospod dekan se je rodil 23. sept. 1866 v Polhovem gradu, v mašnika je bil posvečen 23. julija 1892 in je služil in deloval največ v župniji Devica Marija v Polju kot kaplan in potem od l. 1906 v Šmartnem pri

Litiji kot župnik in dekan. V obeh krajih je postavil lep društveni dom in vodil Kat. izobraževalno društvo. Tudi na gospodarskem polju je delal mnogo. Pod njegovim vodstvom se je dvignila zlasti v Šmartnem močna gospodarska organizacija, posojilnica, konsum, mlekarna in drugo, kar je gotovo vse v korist delovnemu človeku številnih tovarov v teh krajih.

Prav posebno pa se je trudil vsa leta za povzdigo versko nramnega življenja, posebno pri moški mladini, saj je vedno sam zbiral mladeniče k Marijinemu oltarju, ki mu je najbolj ljub. Marija ga osrečuj med nami in nas, vdane župljane, po njem, dobrem pastirju!

Inštalacija novega g. dekana bo v nedeljo, dne 25. maja ob 9 dopoldne.

Naj navedemo župnije, v katerih so se družine posvetile presv. Srcu, in koliko je po posameznih župnijah posvečenih družin.

Kamniška dekanija:

Kamnik	187	Rova	48
Homec	78	Sela	47
Dob	220	Sp. Tuhinj	92
Domžale	200	Stranje	39
Gozd	20	Spitalič	27
Komenda	26	Vranja peč	62
Mekinje	31	Zg. Tuhinj	52
Mengeš	17	Vodice	130
Motnik	19	Ihan	98
Nevlje	20		

Moravska dekanija:

Moravče	45	Sv. Gora	26
Brdo	32	St. Gotard	26
Čemšenik	1	Vače	8
Kolovrat	36	Zlato polje	15
Peče	1		

Pravica vsem

Iz delavskih vrst ste pričeli v »Našem listu« nekaj člankov. Sprejmite danes, g. urednik, par vrstic iz vrst delodajalcev! Gotovo boste mislili, g. urednik, da so me dopisi delavcev vrgli iz podjetniške brezskrbnosti po znanem pregovoru: »Ako stopiš psu na rep, zacvili.« Pa temu ni tako. Prepričali se boste kmalu, da je namen mojega pisanja vse drugačen.

Da se bomo pa prav razumeli, moram na dopise iz delavskih vrst dati nekatera pojasnila. Ne smem zameriti, ako delavci v njih vidijo in zasledujejo le svoje koristi. Pregovor: »Bog je napravil brado najprej sebi«, je našel v delavcih goreče zagovornike. Zato pa moram omeniti težave, ki jih delavec niti ne pozna, podjetnik pa dan na dan pod njimi ječi.

Podjetnik ima v svojem podjetju vloženo vse ali skoro vse svoje premoženje. Dostikrat tudi — ali bolje — skoro vedno tudi tuje premoženje — kredit. Ako podjetje propade, postane podjetnik čez noč berač. Zato pa podjetnik mora gledati, da podjetje uspeva. Vrtega mu na prste gledajo še upniki. To pa ni lahka naloga. Podjetnik mora skrbeti za dobro blago, dobiti odjemalcev, gledati da obrat deluje brezhibno, dostikrat se ima boriti z denarnimi težavami itd. Same prijetnosti, katerih delavec ne pozna ali pa vsaj pravega pojma nima o njih. Kolikokrat si podjetnik v takih trenutkih želi, da bi imel tovariša, s katerim bi delil skrbi in jih pomagal nositi. Ni pa redko tudi, da mu delajo težave sami delavci.

Menim, da ni nobenega krščanskega podjetnika, ki ne bi odobral besedi glavnega tajnika kršč. strokovne internacionale, ki je ob priliki desetletnega obstoja mednarodne krščanske internacionale strokovnih organizacij, ki se je vršila 25. in 26. aprila 1930 v Berlinu, izgovoril med splošnim odobravanjem, ko je rekel: »Kar hočemo je volja in zavest solidarnosti delavstva, soli-

Posvetitev družin

Pri splošnem napredovanju novodobnega poganstva, ki svoje krive nauke, posebno svoje hrepenenje po nasladah in uživanju vsiljuje tudi že krščanskim družinam, naj bi se v naših družinah dobili krščanski možje, hišni gospodarji, družinski očetje, ki bi si vzeli za svoje geslo: »Jaz in moja družina hočemo Gospodu Bogu služiti!«

V marsikateri družini ni več pravega družinskega življenja. Svete vezi, ki bi morale vezati moža in ženo, starše in otroke, so marsikje že davno pretrgane. Koliko jih je, ki so z razporoko raztrgali sveto vez, sklenjeno vpričo Boga pred oltarjem. V kolikih družinah vlada nezadovoljnost, nesoglasje in večni prepir.

Kje je rešitev za vsa ta zla, ki se vsiljujejo v naše družine? Kje je zdravilo za vse bolezni, na katerih boleha slovenske krščanske družine? Lek in zdravilo je češčenje presv. Srca Jezusovega in pred vsem posvetitev družin njegovemu božjemu Srcu.

Jezus sam želi prebivati v krščanskih družinah in jih osrečevati s svojim mirom, ki ga je prinesel na svet. Obljubil je družinam, ki se posvete njegovemu božjemu Srcu, velike mi-

losti: mir v družini in sveto zastopnost, nebeški blagoslov pri vseh podjetjih in tolažbo v stiskah. Nikdo izmed teh, ki pobožno časte presv. Srce in so se mu posvetili, se ne bo pogubil. Presveto Srce jim bo varno zavetje proti vsem sovražnim zalezovanjem, zlasti ob smrtni uri. Tako je sam obljubil.

To so upoštevale mnoge slovenske družine in so se že posvetile presv. Srcu. V svetišču v Paray le Monialu, kjer se je presv. Srce razodelo sv. Marjeti Mariji sta sredi med številnimi drugimi tudi dve slovenski zlati knjigi z imeni 22.000 slovenskih družin, ki so se že posvetile presv. Srcu. Zbirajo se že imena za tretjo zlato knjigo. Priglašanih je že kakih 2000 družin.

Kako stoji s posvečenjem družin v kamniški ni moravški dekaniji? Nismo na zadnjem mestu. Posebno kamniška dekanije se zelo odlikuje. Nekatero župnije v njej sa kar vzorne. V kamniški dekaniji je bilo na koncu preteklega leta 1300 presv. Srcu posvečenih družin. V moravški dekaniji je posvetitev nekoliko manj razširjena, vendar upamo, da se bo letos pospešila.

Kaj nam govori Gospod v juniju

Duhovni šopek

iz nedeljskih evangelijev v juniju.

1. NEDELJA

(Jezus govori o pričevanju sv. Duha.)

»Iz shodnic vas bodo izobčevali, pride celo ura, da bo vsak, ki vas umori, menil, da služi Bogu.« Ali menite, da hoče Jezus s to napovedjo svoje učence preplašiti, da ne bi šli za njim? Nikakor. Pripraviti jih hoče na boje in težave, ki jih čakajo. Lažje mu bodo služili, če bodo že naprej vedeli: Tako se nam godi, kakor nam je Gospod napovedal. In mi, verniki, ki gledamo na boje sv. Cerkve, ko opazujemo, kako se dvigajo vrste njenih sovražnikov, bomo ravno v preganjanju, teptani in zaničevani Cerkvi spoznali svojo pravo učiteljico in voditeljico. Apostoli so besedo o preganjanju dobro razumeli: Odhajali so izpred velikega zboru veseli, da so bili vredni, trpeti zasramovanje za Jezusovo ime (Apd 5, 41).

2. NEDELJA

(Jezus govori o sv. Duhu in o ljubezni.)

Binkoštna nedelja — spomin prihoda sv. Duha nad apostole. Škofje ta dan dele zakrament sv. birme v svojih stolnih cerkvah. Obhajajmo tudi mi v duhu spomin na ta dan, ko smo postali vojaki Kristusovi in ko smo prejeli milost sv. Duha, da moramo sv. vero stanovitno pričati in po njej živeti. Moč, ki nas dviga po veri do Kristusa je pa ljubezen: »Ako me kdo ljubi, bo moja besedo spolnjeval; in moj Oče ga bo ljubil in bova k njemu prišla in pri njem prebivala. Kdor me ne ljubi, mojih besed ne spolnuje«

darnost narodov in solidarnost kristjanov. S to voljo smo stopili pred svet, ki se je štiri leta mesaril v medsebojnem klanju. Mlada, komaj deset let stara krščan. mednarodna strokovna organizacija šteje že nad dva milijona delavcev. Ona vrši svoje delo iz ljubezni do delavstva, da ga dvigne na višino, ki je človeka vredna; iz ljubezni do človeštva, da bi mu svetilo solnce božje pravičnosti in ljubezni; vrši jo iz ljubezni do Boga, da bi gospodoval in vladal med nami.

Zamislil sem se, ko sem bral te krščanske besede in se vprašal: Ali ni nekak tih boj med nami in delavci, ki ne bo prej potihnil, dokler ena ali druga stranka skuša s silo uveljaviti svoje stališče? Ali je to potrebno? Komu v korist? Vsa napetost bi potihnila, ako bi zavladala krščanska solidarnost. »Kar hočeš, da ti drugi stori, stori ti drugemu.« Da ni tako, je krivda na obeh straneh t. j. pomanjkanje krščanske ljubezni.

(Jan 14, 23, 34). Po teh Gospodovih besedah boš lahko presodil samega sebe, kako sodeluješ z božjo milostjo.

3. NEDELJA

(Jezusu je dana vsa oblast.)

V sv. evangeliju beremo Gospodovo naročilo: »Pojdite torej in učite vse narode in krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal« (Mt 28, 19, 20). Bodi zato današnja nedelja posvečena spominu sv. krsta. Spomnimo se dobrot, ki smo jih takrat prejeli. Izbrisan nam je bil izvirni greh in oproščeni smo bili vseh kazni, po posvečujoči milosti božji smo postali otroci božji in kot taki smo dobili pravico do večnega zveličanja v nebesih. Sv. krst nas je naredil za ude svete katoliške Cerkve in duši je vtisnil neizbrisno znamenje kristjana. Obhajaj ta spomin z željo, ki jo je izrekel mašnik v imenu sv. Cerkve takoj po sv. krstu: »Neomadeževano varuj svoj krst; spolnuj božje zapovedi, da boš, ko pride Gospod na svadbo, mogel skupaj z vsemi svetniki na nebeškem dvoru iti njemu naproti in boš živel na vekov veke« (Po Katol. katekizmu).

4. NEDELJA

(Prilika o veliki večerji.)

V četrtek pred to nedeljo smo obhajali praznik sv. Rešnjega Telesa. Ta praznik s svojo osmino, pa tudi današnji evangelij nas silita, da se pomudimo pri tej veliki skrivnosti naše sv. vere. Oh, koliko bi si imeli povedati! Pogovorimo se samo o pripravi na sprejemanje Najsvetejšega. Zunanja telesna priprava (biti od polnoči tešče in spodobna obleka) nas opozarja na notranjo pripravo, ki obstoji v tem, da smo brez smrtne

greha — če nisi, veš kaj moraš storiti — imeti moramo trden sklep, da se hočemo varovati vsaj vseh smrtnih grehov in pristopiti moramo s pobožnim srcem in s pravim namenom: ne da bi dopadli ljudem, ne da bi iskali svoje časti, ampak da bi prejeli bogastvo milosti božje. In tako pripravljene pristopajmo čim večkrat. »Pogostno sv. obhajilo je za vse, naj bodo kateregakoli stanu, v katerikoli službi; za vse, ki hočejo v sebi ohraniti življenje milosti božje, in to voljo, ohraniti življenje milosti, more imeti vsak« (Pij X.).

5. NEDELJA

(Prilika o izgub. ovci in o izgub. denarju.)

Davno preje, preden je bil vpeljan in dovoljen praznik presv. Srca Jezusovega, je sv. Cerkev določila za današnje nedeljo evangelij, ki mu je za sedanje prilike težko najti primernejšega. Saj vemo, kdo je ta pastir, vemo, kdo so ovce, ki so zašle. Mi vsi smo zašli kakor ovce, vsak se je obrnil po svojem potu (Iz 53, 6). Postojmo danes vsaj za hip, poslušajmo glas namestnika dobrega Pastirja, ko nas vabi k spravi in zadostilni pobožnosti: V zavesti, da tudi mi sami nismo brez napak in zaradi tega gajnjeni prosimo najprej zase usmiljenja, pripravljene bodimo, z radovoljnimi zadostovanjem poravnati ne samo zla dela, ki smo jih sami storili, ampak tudi zla dela tistih, ki hodijo daleč od poti zveličanja in v svoji neveri zakrknjeni ne marajo hoditi za svojim Pastirjem in Vodnikom ali pa so teptali krstne obljube in teptali sladki jarem božjih zapovedi (gl. Spravno molitev). Molimo tako, da bo dobri pastir vesel nas in da bo njegovo usmiljenje našlo izgubljene.

Utrinki

iz protituberkuloznega boja.

Tuberkuloza je zdravniško ime za bolezen, ki ji naš narod pravi jetika. V dnevih od 3.—5. maja se je po celi naši državi vršil boj zoper razširjanje te bolezni.

Zdravniki so zapisali: Pomagajmo na vse možne načine, da se jetika ne širi. Pomnimo, da slaba hrana, nezdrava stanovanja brez zraka in svetlobe, težko delo, neredno življenje, ponočevanje, spolna razbrzdanost itd. pospešujejo jetiko.

Ob teh besedah si podajamo roke duhovniki kot vaši dušni pastirji in zdravniki kot čuvaji vašega zdravja. Duhovniki, da vam pridobimo večno življenje, zdravniki, da vam podaljšajo dneve časnega življenja. Prvo kakor drugo je dar božji in zato vredno našega boja.

Slaba hrana ni tista, ki jo gledajo skozi leto in dan mize naših manj premožnih ljudi, kmetov, delavcev in obrtnikov, ampak je hrana, ki je slabo ali pomanjkljivo pripravljena. Najbolj navaden vzrok za slabo ali pomanjkljivo pripravo se pa skriva v **skoposti** ali pa v **zapravljivosti**. Ali sem tako skop, da si niti najpotrebnejših stvari za okusno hrano ne privoščim ali pa potegnem tedensko plačo, v nedeljo jo požinem po grlu, zato pa med tednom stradam ...

Kdor ima lastno stanovanje, pa ga ne zna osnažiti, pa se mu ne ljubi zračiti, zadene vsekakor ob greh **lenobe**, matere vseh pregreh.

K težkemu delu nikakor ne smemo prištevati vsega našega vsakdanjega dela, pač pa delo, ki **presega** naše človeške moči, ki je **nevarno** našemu poštenemu imenu. Težko delo je, če bi kdo šli komaj odrasle otroke silil vreče prenašati — polne seveda —, če kdo sili ženske osebe na ponočno delo, če kdo z delom mladini krati prepotrebno spanje in podobno.

O nerednem življenju, o pijančevanju, o ponočevanju, o spolni razbrzdanosti in da bi vam obširno govoril. Obsodbo teh izrodov v življenju našega naroda slišite na vsakem sv. misijonu, izrekel vam jo bo vsak spovednik, podpisal vam jo bo z obema rokama vsak dušni pastir in vidite — te pošasti so postavili na zatožno klop tudi naši zdravniki.

Gospodje zdravniki, hvala vam! Če boste s to obsodbo ohranili le deseti del naše mladine pri zdravju, ste obenem izvršili še drugo neprimerno večje delo ...

Janez Langerholz:

SREČA

(Povest. — Nadaljevanje.)

»Še nekaj ti moram povedati«, ga je ustavila žena. »Sicer vem, da si truden, pa boš že potrpel. Saj še veš, kako si bil hud, ko si zvedel, da bo Flodrov Jaka postal Lavrin. Celo z Bogom si se hotel nekaj kregati in mu očitati, da ne dela prav, ker je tebe napravil za revnega delavca, iz postopača Flodra pa premožnega posestnika.«

»No, — in?«

»Danes bi bil moral biti doma, pa bi bil slišal in videl.«

»Kaj prida gotovo ne.«

»Toliko pa vendar, da bi bil bolj srečen in zadovoljen sam s seboj.«

»No, kaj pa takega?«

»To bi bil videl, da tudi grunt in bogastvo ne dasta sreče. Kako so se podajali, zmerjali in kleli, razbijali in

Kako je pred vašo cerkvijo?

Prišel je duhovnik gledat svojo novo župnijo. Sešla sta se z možem in se nista poznala. Pa je duhovnik mož poizvedoval: »Kako pa je pri vas ob nedeljah? Ali gredo vsi k sv. maši? Ali je tudi kaj takih, ki ostajajo zunaj cerkve?«

»Veste gospod, pri nas je tako«, je začel mož prati svojo faro, »cerkev je premajhna. Vendar pa domačini gredo zelo vsi vanjo; tisti, ki ostajajo zunaj so večidel iz sosednih župnij, in prihajajo k nam za napotje in pa dobro ime nam kradejo. Veste, vsaka župnija ima nekaj takih kozlov.«

»Aha! Torej jih ima tudi vaša. Kam pa potem vaši hodijo napotje delat in dobro ime krast?«

Dobri mož je obmolnil. Videl je, da je z zadnjo besedo nehote počrnil tudi svoje ljudi. Žalosten madež po skoro vseh naših župnijah je to grdo ostajanje zunaj cerkve. Pa ko bi ti ljudje samo zunaj ostali in se sicer dostojno vedli, bi človek še zatislil eno oko in bi krotil svoj jezik, da bi ne žalil svojih ovčic. Ali ti ljudje imajo zunaj cerkve navadno še tak semenj, da motijo celo tiste, ki so v cerkvi zbrani pri službi božji in pridigi. Nadčloveško potrpežljivost bi moral človek imeti, da bi mirno gledal tako ravnanje. In duhovnik je stopil semtertja krog cerkve in je videl tam svoje, ki so deloma bežali, deloma pa silili s svojimi obrazi v klobukove štule, znamenje, da se zavedajo svojega nedostojnega in nepravilnega ravnanja in videl je tujce, ki so ga predrzno gledali, češ, nas moraš pu-

stiti v miru, mi nismo tvoji. In videl je fante, ki še niso oblekli vojaške suknje, pa je videl tudi očete in gospodarje, ki so s svojim zgledom svetili mladini na poti pogube.

In duhovnik je šel tako daleč, da je posvaril zunaj stoječe, da ne delajo prav, in celo na prižnici si je drznil povedati, da tako ravnanje ni v duhu in po želji sv. Cerkve. In celo iz ust pametnih mož so prišle besede: »Neumen je naš »gospod«, ker se jezi za to stvar. Saj ne bo nič opravil.«

Neumen? Moj Bog! Ali res? Torej so pametni tisti, ki Bogu in Cerkvi in njenim služabnikom nasprotujejo. Čudna taka pamet.

Povedati moramo, da tako govorjenje ni nikakor v zvezi z duhom katoliškega sodelovanja s sveto Cerkvijo, pač pa je tako govorjenje v bližnjem sorodstvu s tistimi, ki drugih grehe branijo, ali spregledujejo.

Veste, kako je govoril Jezus? Ako bi ne prišel in bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha, tako pa za svoj greh nimajo izgovora« (Jan 15, 22).

Neizrečeno velik praznik bomo obhajali takrat, ko se bo reklo: Pred našo cerkvijo je mir in red, nikogar ni, ki bi motil nedeljsko in prazniško službo božjo. — Ne vemo pa še, kdaj bo mogoče ta praznik oznaniti. Žetev je velika, katol. sodelavcev premalo.

Krašnja. Hvala Bogu, da je bolje, kakor je bilo. Semintja pa le še vidiš nekaj velikih, očitnih grešnikov, ki se ne smatrajo vredne, stopiti v cerkev, kakor tisti očitni grešniki v prvih stoletjih krščanstva, ki so morali za pokoro stati pred cerkvenim pra-

menda celo stepli. On in ona. Otroci so pa jokali.«

»Ali si šla gledat?«

»Ne, nisem. Na njivi sem bila z otroci. Raje vidim, da nismo videli. Saj veš, da prepri niso za otroke.«

»Da bi bil jaz doma!«

»Kaj bi bilo?«

»Zraven bi bil šel.«

»Čemu?«

»Njemu bi bil šel dopovedat, naj bo pameten. Kam se to spodobi, da mož pretepa svojo ženo!«

»In misliš, da bi bil kaj opravil?«

»Poskusil bi bil.«

»Zastonj.«

»Misliš?«

»Kaj boš pijancu dopovedal?«

»Saj je res tako. Ampak veš, njegova menda ni na svetu, kakor je mož, ki pretepa svojo ženo. Kadar se bom jaz toliko izpozabil, takrat zalupitni za seboj vežina vrata in me nikdar več ne poglej.«

»Ko te imam pa prerada!«

Hvaležno jo je pogledal.

»In če prav sem siromak?«

»Pusti no tisto svoje siromaštvo! Kjer je ljubezen, tam ni siromaštva, tam deli mož z ženo in oče z otroci tudi zadnji košček kruha. Ampak veš, kaj. Pozno je že, pojdiva spat!«

Odšla sta počivat.

In še v sanjah je Lojze krčil pesti in se jezil nad sosedom, ki je kljub svojemu bogastvu in premoženju cel divjak.

In pri sosedu?

Ona je spala v hlevu, otroci so šli z njo, on pa je ležal pijan in ves zamazan na tleh, sredi hiše.

»Mama, zakaj ste nam kupili takega ata?« se je v svoji preprostosti jezil mali Pavelček.

Lavrinka je molčala.

»Naš ata nas ni nikoli tepel. Nikoli nismo spali v hlevu, nikoli se nismo skrivali pred njim.«

Lavrinka je molčala ...

»Ampak, ko bom jaz velik in močan, bom temu atu že pokazal. Kar ubil ga bom.«

2 našega razgledišča

gom. Take postajače pa vidiš žalibog tudi pred drugimi cerkvami v Črnem grabnu. Vsem tem veljajo Gospodove besede: »Klicaj se mVas, pa ste se upirali...«

Radomlje. Gotovo boste tudi radovedni, kako je pred našo cerkvijo. V tem oziru je pri nas težkoča, ker cerkev ni velika.

Odkar imamo stalnega duhovnika, kateri ima redno službo božjo ob nedeljah in praznikih ob 6. uri zjutraj, pride toliko ljudi, da je cerkev natlačena kakor vžigalice v škatljici, da res ni mogoče vsem v cerkev. Marsikateri sploh ne pride z izgovorom, saj ni prostora, zunaj pa tudi nočem stati. Vsled tega se je že mislilo, da bi se vpeljalo dve sv. maši in se je že vse ukrenilo, pa pristojna oblast ni dovolila. Gotovo ji ni vse popolnoma pojasnjeno.

Najbolj nerodno je radi otrok, kateri nimajo pravega prostora. Potikajo se po raznih kotih cerkve, in ni mogoča prava kontrola, posebno pri soloobveznih.

Za kat. akcijo Fr. Škerjanc.

Birmovanje v moravški dekaniji

Vače v sredo, 4. jun.; **Sv. Gora** v četrtek, 5. junija; **Moravče** v nedeljo, 15. junija; **Vrhopolje** v ponedeljek, 16. junija (dopoldne); **Sv. Križ** 16. junija (popoldne); **Sv. Trojica** v torek, 17. junija (samo sv. maša); **Peče** v soboto, 21. junija; **Kolovrat** v nedeljo, 22. junija; **Podšentjurij-Izlake** v ponedeljek, 23. junija; **Čemšenik** v torek, 24. junija; **Št. Gotard** v sredo, 25. junija; **Št. Ožbalt** v četrtek, 26. junija; **Blagovica** v petek, 27. junija; **Krašnja** v soboto, 28. jun.; **Brdo** v torek, 1. julija; **Št. Vid** v sredo, 2. julija; **Zlato polje** v četrtek, 3. julija; **Češnjice** v petek, 4. julija.

Ihan v nedeljo, 1. junija.

»Tiho bodi, otrok! Kaj, če te bo slišal?«

»Saj me ne bo, je preveč pijan. In pa spi.«

Da, on je spal. Mlada razburjena kri Pavelčkova se pa ni mogla umiriti. Poskušal je zaspiti, pa ni šlo. Kakor je zatislil oči, pa je videl pred seboj divjo, pijano postavo, ki mu namerja, ki mu grozi in preti, pa se je ves preplašen prebudil. Prav tako je vsak hip zajokala mala Marica. Bila je noč, ki ni bila podobna noči...

V.

»O, Bog! Sama sveta nedelja, pa že tako vpitje in zmerjanje! Komu je to podobno! Ta pekel!«

»Kaj pa je spet?«

»Poslušaj!«

»Grem mirit.«

Lojze se je že napravil, da bi šel k sosedu.

»Nikar ne hodi! Lepo te prosim. Lahko se ti kaj primeri; kdo bo kriv.«

Moravče. Letos v mesecu juniju bo pri nas sv. birma in kanonična vizitacija in to po vsej moravški dekaniji. Birmovanje bo izvršil naš neutrudni in mnogozaslužni škof čeprav v visoki starosti kot osemdesetletnik, ki mu tudi na tem mestu kličemo: Bog ga ohrani še dolga leta!

Za priliko birmovanja v moraški dekaniji se spominimo nekaj zgodovinskih dogodkov iz domače cerkvene zgodovine sedanje moravške dekanije. Amadej grof Attems, osemnajsti v vrsti ljubljanskih škofov, je dne 13. julija 1755 (torej pred 175 leti) posvetil cerkev Matere božje na Brdu. Dne 16. julija je birmoval v Krašnji. Dne 17. jul. je posvetil cerkev sv. Lenarta na Peščanovici in naslednje dni je posvetil še cerkve, ki so tedaj spadale pod zvon krašnje fаре: 18. julija sv. Ožbalt, 19. julija sv. Petra v Blagovici, 20. julija, v nedeljo po karmelski Materi božji, pa na Češnjicah sedanjo župno cerkev prebl. Device Marije karmelske.

Tedanji župnik v Smartnem v Tuhinju, Franc Paglovec, je ohranil iz te dobe marsikaj zanimivega. Goriški nadškof je leta 1752 obiskal mnogo župnij na Gorenjskem. V Kamniku je bil 15., 16. in 17. septembra. V Tuhinju ni bil. Letina je bila slaba do julija. Pšenica je bila draga. Mernik je stal 1 goldinar 30 kajcarjev. Domače vino je bilo po 15 soldov ali po tri petice. To leto je obiskal goriški nadškof Ihan, Moravče in Vače okoli binkošti, potem je odšel na Dolenjsko.

Moravče so spadale od svoje ustanovitve (kot župnije) oglejski očkavini. Karel Veliki je namreč l. 811 v Aahenu določil, da bodi med oglejsko in solnograško cerkveno provinco, ki sta imeli neprimerno razdeljene slovenske kraje, meja Drava. Tako je ostalo skoro 1000 let. Moravče so bile torej v daljnji preteklosti pod duhovsko in svetno oblastjo oglejskih patriarhov. (Če ima katera cerkev na vrhu zvonika na jabolku tri križe, je znak, da je bila pod patriarhovo oblastjo.) Oglejski patriarhi so pobirali davke, poljubno razpolagali s svojim posestvom ter dajali graščine, cerkve, zem-

V tem je že pritekla Lavrinka proti Pohlinu. Vsa razmršena, komaj za silo opravljena; z njo vred je pricapljal tudi dvoje otrok.

»Pomagajte! Ljudje božji, pomagajte! Pobiti nas hoče!«

»Kaj pa je?«

»Oh, nič. Ravnokar se je privlekel domov. Kdo ve, odkod. In ker ni še zajutreka, pa nori.«

V tem je že prihajal Jaka, opotekaje in zaletovaje, in vpil, ko ranjena zver.

»Kje je? — Kje je? — Vlačuga! — Ali tako skrbiš za moža! — Kje je, pravim! — Ubijem jo! — Pogine naj! —«

Ostudna kletev je spremljala skoro vsako besedo, gromovito pridušanje je podpiralo njegovo govorjenje.

»Kar v hišo!« je ukazoval Pohlin Lavrinki in otrokom. »Lojza, ti pojdi pa z njimi. V malo sobico pojdite! Z njim se bom že jaz zgovoril.«

Odšli so, še preden je Lojze dokončal svoja navodila. (Se nadaljuje.)

ljišča in kmete temu ali onemu v popolno last ali le za nekaj časa v tako zvani fevd. Ves ta ogromni patriarhat je bil razdeljen na več arhidiakonov. Za Gorenjsko je bil nekaj časa sedež arhidiakonata v Moravčah, kjer sta bila arhidiakona in obenem moravska župnika Peter Polc (1429—1451) in Viljem Polc (1468). Moravški župnik Vitigo pl. Lilgenberg je bil tudi arhidiakon savinjski (1292—1304). Arhidiakonsko nadzorovalno službo so opravljali navadno župniki najuglednejših župnij. Gorenjski arhidiakoni so bili navadno župniki v Kamniku, Kranju, Mengšu, Dobu in Moravčah.

Moravska župnija je bila pod cesarjevim patronatom, zato so jo večkrat dobili plemiči. Celo dunajski nadškof Sladkonja (†26. aprila 1522) je imel s posebnim dovoljenjem dohodke od moravske župnije.

Leta 1751 je bil oglejski patriarhat zatrt in je postal goriški nadškof njegov naslednik. Cesar Jožef II. je pa na podlagi apostolskega pisma Pija VI. z dne 7. marca 1787 goriško nadškofijo ukinil in ljubljansko škofijo povzdignil v nadškofijo. Tako je l. 1787 moravska župnija s svojimi družnicami prišla pod ljubljansko škofijo.

Knezoškof Anton Al. Wolf je moravški župniji podelil dekanijsko čast in ji dodal še sosednje färe: Vače, Zagorje, Čemšenik, Kolovrat, Dol pri Ljubljani, Ihan in Savo; dalje vikariate Peče, Št. Lambert in Št. Gotard ter lokalije Sv. Heleno, Hotič, Sv. Goro in Sv. Planino. (Kakor smo že poročali, so se letos župnije Ihan, Dol in Sv. Helena zopet odcpile in se dodale kamniški in ljublj. okoliški dekaniji.) M.

Dob. Do 1. maja se je moral oglašiti in prošnjo vložiti pri Hranilnici in posojilnici v Dobu, kdor hoče biti deležen podpore za napravo gnojnične jame ali gnojlišča, katero mora napraviti do 1. novembra 1930. To je bil oglaš naš Hranilnica in posojilnica pred cerkvijo. Hvalevredno je, da je določila samo letos 6000 Din za gnojnične jame. Gotovo je, da bo lahko oddala vseh 6000 Din. Bilo bi pa pravično, da bi se odbor pri delitvi podpor oziral v prvi vrsti na one, ki vlagajo svoje prihranke v Dobu in s tem pomagajo zbirati čisti dobiček domačemu denarnemu zavodu, iz katerega more deliti podpore. Oni pa, ki domače posojilnice ne poznajo, naj bi bili toliko dosledni, da bi je ne poznali niti za podporo.

Nov božji grob smo zagledali letos v Dobu v župni cerkvi veliki teden. Naslikal ga je samouk, vendar pa je splošno mnenje, da se mu je slikanje posrečilo. Naslikan je na platno. Cerkvjenik je zadovoljen z njim, ker ga z malo pomočjo drugega lahko sam postavi. Stari »božji grob« je bil slikan na desko in so ga štirje možje postavili le s težavo. Ta je zdaj naprodaj.

Utonil je 28. aprila v št. Vidu pri Brdu posestnik iz Škocijana Janez Vidmar. Mož je bil v 80. letu in je šel sam na semenj v Lukovico. Kupil je nekaj blaga za obleko in se popoldne napolnil proti domu ob Mlinšici. Kako je zabredel v vodo, ne ve nihče. Našli so ga popoldne že mrtvega v mali vodi. Ljudi je preplašila nenadna njegova smrt. Prav je in pametno, da smo na njo vedno pripravljani. Pаметen kristjan veruje besedam Jezusovim: »Ne veste ne ure ne dneva« in »Bodite pripravljeni« ter se ravna po njih. »Nagle in nepredvidene smrti reši nas, o Gospod,« kliče sv. cerkev svojim poslušnim otrokom.

V Dobu smo 8. maja pokopali Janeza Kerč, dolgoletnega župana občine Vir. Kako priljubljen je bil pokojni, je pričala mnogoštevilna udeležba občanov pri pogrebu. Spremljala ga je pri pogrebu godba iz Domžal. Ob odprtem grobu se je poslovil od pokojnega županova namestnika Fr. Avman v imenu občinskega zastopa; v imenu krajnega šolskega sveta pa učitelj Urbančič. Naj počiva v miru!

Krašnja. Dne 24. aprila je našel štrukelj Peregrin v gozdu nad državno cesto v Trnjamci posamezne dele ukradenih cerkvenih posod. Bili so deli dveh srebrnih ciborijev, enega keliha in ene razbite monstrance. Župni urad v Sv. Petru pod Sv. Gorami v lavantinski škofiji je ugotovil, da so bile te cerkvene posode ukradene tamkajšnji župni cerkvi l. 1928.

Nevlje. Posebno pomenben dan za Nevlje je bil 27. april. To nedeljo je bila lepo okrašena cerkev, obhajalo se je namreč celodnevno češčenje presv. R. Telesa ter praznovanje župniškega patrona sv. Jurija, katerega slika se nahaja na glavnem oltarju. V lepih cerkvenih govorih se je opisoval pomen tega dneva. Ubrano zvonjenje, krasno petje neveljskega cerkvenega pevskega zbora je poviševalo lepo slovesnost. Prijazna cerkvena sv. Jurija v Nevljah je znamenita po svoji starosti. Po ljudski pripovedki je izmed najstarejših far na Kranjskem. Kakor se pripoveduje, je segalo nekdanje jezero do Nevelj. Cerkev v Nevljah je stala ob bregu, zato so jo imenovali cerkvico sv. Jurija pri jezeru. Jezero je nekega dne odteklo ob treh popoldne. Zato menda ob treh pozvoni. Cerkev je tudi lepo preslikana in okrašena po zaslugi preč. gosp. župnika.

Kamnik. Dne 11. maja 1930. je dobila nadžupna cerkev v Kamniku nov prelep okras: umetniško izdelan kip sv. Terezike Deteta Jezusa — v naravni velikosti z umetniško izdelanim ozadjem in podstavkom, kar je vse z veliko ljubeznijo izdelal domači umetnik Klemen po naročilu in prisrčni želji pokojnega č. kanonika Ivana Lavrenčiča, vnetega častilca male Cvetke.

To je pač zadnje veliko delo pokojnega kanonika, ki je tudi zbral ves potreben denar, za to lepo umetnino. Bog mu bodi plačnik in ljubeznjiva svetnica, kamniški farani pa tudi ne bodo pozabili ob lepem kipu svojega pokojnega župnika.

Groblje. Za veliko noč smo dobili v naši cerkvi električno razsvetljavo. Posebno pozornost so zbudili zlasti štirje razsvetljeni križi visoko gori v drugih linah v stolpu. Ne samo bližnja, ampak tudi daljna okolica je lahko opazovala bajno razsvetljavo. Okoličani so radi prispevali za stroške.

Šmarnice so tudi letos privlačne in je vsak večer ob 1/28 cerkev prenapolnjena. Iz Ihana se celo z avtobusom pripeljejo k ljubki večerni marijanski pobožnosti. V glavnem oltarju kraljuje vsa v cvetju in žarnicah lepa podoba Brezmadežne. V govorih se obravnava čudodelna svetinja (leto stoletnica!).

Dne 14. maja nas je obiskal presvetli pomožni škof dr. Gregorij Rožman. Pozdravilo ga je slovesno potrkanje domačih zvonov. V cerkvi je dal presvetli številnim okoličanom nadpastirski blagoslov. Ogledal si je Misijonišče, Misijonsko tiskarno in prostor, kjer se kopljejo temelji novega društvenega doma.

Zgradba društvenega doma je pri temeljih. Med darovalci omenimo zlasti sledeče: Plevel Anton in Ana (1100 Din), I. I. (2000 Din), Ana Šmon (1000 Din), vsi iz Rodice. Bog obilo povrni ter obudi še 100 posnemovalcev!

Ihan. Lansko leto nam je domačin slikar Mrčun lepo prenovil cerkev znotraj in zunaj. Potem se nam šele pokažejo druge reči v cerkvi kako so zamazane. Z oltarji je bilo lahko, ker so bili novi l. 1900; Mrčun jih je hitro lepo zmil. Svetilke, svečnike, kadilnice in vse druge kovinske predmete

je na novo posrebril in pozlatil Filip Tratnik v Ljubljani. Pa še ni bilo vse dobro. Skrbno žensko oko je opazilo, da prejšnji prtji niso za prenovljeno cerkev. In prinese ena 1000 dinarjev za nov prt na prtici. Drugim niso bili po volji prtovi na stranskih oltarjih; iz svojega so napravile lepe nove, ravno tako za božji grob. Druga je zopet naredila krasna rožasta prtčka k sv. Antonu in Mali Tereziki. Kdo bi ne bil vesel tega zanimanja in požrtvovalnosti za cerkev! — Na veliko noč smo imeli prvič nov krasen dragocen mašni plašč. Naredile

so ga šolske sestre v Mariboru po načrtu ge. Vurnikove. Ta dan smo imeli celodnevno češčenje. Pri slovesni sv. maši sta bili prvič novi dalmatiki, ki so jih lansko leto kupile domačinke, ki so prišle za nekaj časa iz Amerike domov. Kakor smo izvedeli iz več pisem, zopet v Ameriki med rojaki pridno zbirajo za nov mašni plašč. Tam radi dajejo za cerkve; spominjajo se pa tudi domače. — V nedeljo 1. junija imamo pri nas sv. birmo. — Po 80 izvodov »Našega lista« nam naši raznašalci naenkrat raznosijo.

Otroški kotiček

(Piše striček Matiček.)

Pesem prvoobhajancev.

Bodi pozdravljen zlati moj dan.
Duši pripravljen rajski je stan.
K angelski mizi prvičkrat grem.
V srce prejeti Jezusa smem.

Pridi, o Jezus, rajska sladkost,
pridi že skoraj, bodi moj gost.
Angelsko svete daj mi želje,
hočem ti dati čisto srce.

Jezus, posveti moje telo,
tempelj izvoljen zate naj bo.
Z mano ostani, milost mi daj,
varuj me greha, vodi me v raj!

▽▽▽

Hrepenenje po Jezusu.

Marija je bila jako brihtna štiriletna zamorska deklica. Hodila je z drugimi otroci k misijonarju poslušat razlago krščanskega nauka.

Ko so drugi otroci na dan prvega svetega obhajila odšli z lepimi podobnicami domov, je Marija še ostala sama v misijonski kapelici. Ko vidi misijonarja samega klečati v kapelici, stopi k njemu in ga prav milo prosi:

»Oče misijonar! Daj tudi meni Jezusa, kakor si ga dal drugim otrokom! Tako ga imam rada!«

Misijonarja je ta prošnja deklice osupnila. Zato ji reče:

»Marija, ti si še premajhna. Ne smeš še iti k svetemu obhajilu.«

»Oh oče, zakaj ne? Saj imam tudi jaz tako rada Jezusa, kakor drugi otroci. Molitvice že tudi znam na pamet. Ubogam doma tudi rada. Zato mi daj Jezusa.«

Misijonar se je obotavljal in rekel:

»Marija ti si še premajhna in glej imaš še premajhna usteca.«

»Poglej, oče,« reče deklica, »saj znam usta močno odpreti. Daj mi Jezusa, ker ga imam tako rada!«

Misijonar je v zadregi. Ne ve si pomagati. Pa mu pride srečna misel. Prime deklico za bradico, ji odpre usteca in pravi:

»Glej Marija, ti imaš še mlečne zobe in zato Jezus še ne more k tebi priti. Ko boš dorasla in ne boš imela več mlečnih zobkov, takrat ti bom pa dal Jezusa.«

Deklica postane žalostna. Pa hitro reče: »Oče misijonar, ali mi boš dal zares Jezusa, ko ne bom imela več mlečnih zob?« »Seveda, Marija. Ko dorasteš in boš velika ter ne boš več imela mlečnih zob, takrat ti bom dal Jezusa.«

Deklica odide od misijonarjeve kočice. Čez pol ure se vrne. Pa kakšna! Debelo solze ji teko iz oči, in vendar se ne joka, ampak se smeje. Okrog ust je pa čisto krvava. Kaj je storila? Šla je tja za misijonarjevo kočico, poiskala kamen ter si z njim izbila vse zobe iz ust. Vsa krvava pride k misijonarju nazaj, mu pokaže krvava usta in mu otroško nedolžno reče:

»Glej oče misijonar, sedaj pa nimam več mlečnih zob. Sedaj mi boš pa dal Jezusa, kakor si obljubil. Saj ga imam tako rada.«

Misijonar se je močno začudil in se skoraj prestrašil. Videl je otrokovo hrepenenje po svetem obhajilu in njegovo ljubezen do Jezusa. Ni se mogel dalje ustavljati nedolžni in vroči želji otrokovi po Jezusu. Prijel je deklico, ji z mlačno vodo izpral krvava usta in jo peljal nato v kapelo in jo obhajal. Dal ji je Jezusa. Deklica je bila neizmerno vesela, da je dobila Jezusa, po katerem je toliko hrepenela. Odslej je hodila vsak dan k svetemu obhajilu.

Ljubi otroci! Striček želi, da bi tudi vi imeli Jezusčka tako radi kot ta zamorska deklica in da bi tudi vi tako radi hodili k svetemu obhajilu in prejeli Jezusa. Seveda ni treba, da bi tako ravnali kakor ona, toda ljubezen pa le imejte tako kakor ona! Kako boste potem srečni! Kadar greste k svetemu obhajilu, pa lepo molite kakor poje obhajilna pesem: »Tebe ljubi moja duša, o Zveličar moj; tvojo naj sladkost okuša, daj ji pokoj svoj! Pridi, pridi, skleni se z menoj, naj bo skoraj srce moje dom prijeten Tvoj!«

Sveti Alojzij.

Sv. Alojzij je bil angelsko čist mladenič. Jezusa in Marijo je nad vse ljubil. Vsakega greha se je zelo ogibal. Ker je živel tako čisto in nedolžno, je patron nedolžnosti in je zavetnik otrok in mladine. Otroci, ali opravljate ta mesec šest nedeljsko pobožnost k sv. Alojziju, da ostanete tudi vi nedolžni in čisti? Striček želi, da bi bili vsi njegovi nečaki in nečakinje pridni in nedolžni ter pobožni kakor sveti Alojzij. Da bi se greha varovali kakor on in čisto živeli kakor on. Posnemajte ga in prosite ga lepo, kakor pravi pesem:

O poglej, Alojzij mili,
iz nebes višav na nas!
V hudi stiski smo in sili,
varuj ti nas slednji čas!

Čednost naša omaguje,
tvoja krasno se blešči;
naj tvoj zgled nas osrčuje,
da živimo kakor ti.

▽▽▽

Ugankarji.

Uganko v aprilovi številki so še pravilno rešili sledeči otroci, katerih rešitev je pa striček prepoznal in ni mogel njih imena objaviti: Pavli Terezija, Pavli Valentin, Domžale; Milica Rženičnik, Mengeš; Marija Rogelj, Nasoviče; Marija širca, tovarna Titan, Kamnik; Slavko Brajer, Trzin; Janez Kušar, Učak.

Kaj se je zgodilo navihancem, ki so nagajali gospodu slonu, so lepo popisali sledeči otroci: Oberwalder Maks, Domžale; Kristina in Albin Kočar, Rova; Jerman Mih., Sp. Tuhinj; Jakob Sveržina, zelodnik; Klopčič Jožef, Rodica; Jerica Mal, Ciril Jesenšek, Peče; Ivan Borštinar, Jarše; Mihaelca Stupica, Podrečje; Francka Gosar, Pavla žnidar, Mengeš; Tonček Žebovec, Vodice; Francka Matjan, Prevoje. — Prvo nagrado je dobil Maks Oberwalder iz Domžal, ki piše čisto na kratko: »Zgodilo se jima je prav!« Nagrado sta še dobila Ivan Borštinar, Jarše in Mihaelca Stupica, Podrečje.

Stričkova pošta.

V zadnji številki je stričku papirja zmanjkalo, zato ni mogel na pisma odgovoriti. Odgovarja pa sedaj tudi na prejšnja pisma.

Ivanka Matko, Domžale: Kdo pa Ti je rekel, da se striček tako piše, kakor si Ti napisala naslov na pismo? Pa še »doktor« si mu rekla. Kaj pa če ni?! — **Lovrenček Škrabar, Domžale:** Lepo, da se Ti Naš list tako zelo dopade. Le dobro preberi in si vse zapomni, kar striček piše. — **Ivanka Šilbar, Domžale:** Ti si poleg pravilno rešene uganke poslala tudi znamke za misijone. Hvala lepa! Jezušček Te je vesel. Striček bo ob priliki popisal, kako naj otroci zbirajo znamke za pogančke. — **Marjan Vodopivec, Domžale:** Po vseh potih si hodil in končno si pravilno prišel, samo enkrat si malo na gredico stopil, ko si kazal Stanku pot v šolo. To je bilo najbrž takrat, ko Ti je hotela sestra pomagati, pa Ti je bila napoti. Tvoja pisava je tako lepa, da je striček malo podvomil, če si pismo sam napisal. — **Peter Jeras, Jarše:** Striček ni prav nič huda nate, če tudi si »zelo navihani tič«, kakor sam praviš. Le vesel bodi; samo nobenega greha ne stori. Vesele otroke ima rad Bog in ljudje, tudi striček. **Peter Rotar, Ihan:** Stanku in Verici si pot pravilno pokazal, izžreban pa vendar nisi bil. — **Ivan Borštinar, Jarše:** Tebi je striček

dolžan dva odgovora. Tvoje pismo ni šlo v koš, ampak je bilo založeno, zato pa nisi dobil odgovora. Tvoja pesmica ne bo za Naš list. Svetega misijona si se pridno udeleževal. Le glej, da boš sedaj kaj bolj priden. — **Marija Stupar, Homec:** Le rada beri Naš list! Pa se še kaj oglasi! — **Slavica Erjavšek, Stahovica:** Striček je bil že večkrat pri Vas, ker je tam pod planinami prav lepo. Uganko si pravilno rešila. — **Francka Gosar, Mengeš:** Tvoje pismo je zanimivo. Pravljico le pošlji. Če bo porabna, jo bo striček objavil v otroškem kotičku. Lepo jo napiši. — **Mici Lužar, Pristava:** Kako lepo popisuješ sv. misijon! Pridno si hodila k pridigam. Prihodnjic boš povedala, kaj si vse Jezusu obljubila. Gotovo tudi to, da boš za pogančke veliko molila. V pismu kregaš strička, zakaj ni prišel k vam na misijon. Pa saj je bil tam in je tebe videl pred oltarjem. Tvoja uganka je na las podobno stričkovi, zato je ne objavim. Še kaj piši! — **Betka Vodopivec, Mengeš:** Lepe sklepe si naredila med sv. misijonom. Sedaj jih boš seveda morala izpolniti. — **Lojzek Hribnik, Blagovica:** Ti si se prvi oglasil iz Črnega grabna in moravske dekanije. Nič se bati strička! Kar večkrat mu piši! **Hribar Janko Dob:** Pri vas ste lani zares mnogo nabrali za misijone; kar tri pogančke ste odkupili. **Balantič Fr., Kamnik:** Prav si rešil. Hvala za voščila! **Savko Povž, Mala Loka:** Naš list se ti torej dopade. Še drugim ga priporoči! — **Tone Žebovec, Vodice:** V pismu nisi napravil mnogo napak. Striček te pozdravlja in vse pridne vodiške otroke, ki berejo Naš list. **Klopčič Jožef, Rodica:** Striček se ti zahvaljuje za pih! **Marica Uršič, Kregarjevo:** Praviš, da se nič ne kregaš, čeprav si na Kregarjevem doma. Če bi se kregala, te striček ne bi sprejel v svoj kotiček. Prosiš povest za otroški kotiček. Malo počakaj. Striček bo pripovedoval prav lepo povest. **Elza Böhm, Licht, zavod, Ljubljana:** Striček je dobil tvojo pomarančo. Prav sladka je bila. Hvala lepa! Ali ste na Homcu za strička kaj molile? **Ciril Nograšek, Komenda:** Pošlji še rešitev uganke, jo bo mogoče striček objavil. **Jerica Mal, Peče:** Mogoče boš dobila prihodnjic nagrado.

Slike, ki jih prinaša »Otroški kotiček«, mora striček drago plačati. Za spodnjo sliko je moral plačati 80 Din. Zato pa poskrbite, otroci, da bodo v vaši župniji vse izvode »Našega lista« razprodali! Potem bo striček lahko pokazal zopet nove slike.

Vse otroke, ki so stričku pisali, pozdravlja striček Matiček, Groblje, p. Domžale.

GOSPODARJI,

ki popravljate svoje domove in prekrivate strehe ali zidate, kupujte najboljši cement dalmatinski in trboveljski, zarezno strešno opeko, Salonit in apno

pri

Ant. Stergar-ju

GOSPODINJE,

ako hočete svoje kuhinje opremiti z dobrim in svežim blagom, kupujte vse špecerijsko blago

pri

Ant. Stergar-ju

Vse vrste krmila za živino, otrobe, koruzo, oves dobite vedno

pri

Ant. Stergar-ju

VSİ BARVAJTE S ČOPIČI,

laki in firneži ter suhimi in oljnatimi barvami, kupljenimi po ugodnih cenah

pri

Ant. Stergar-ju

DOBER ZASLUŽEK

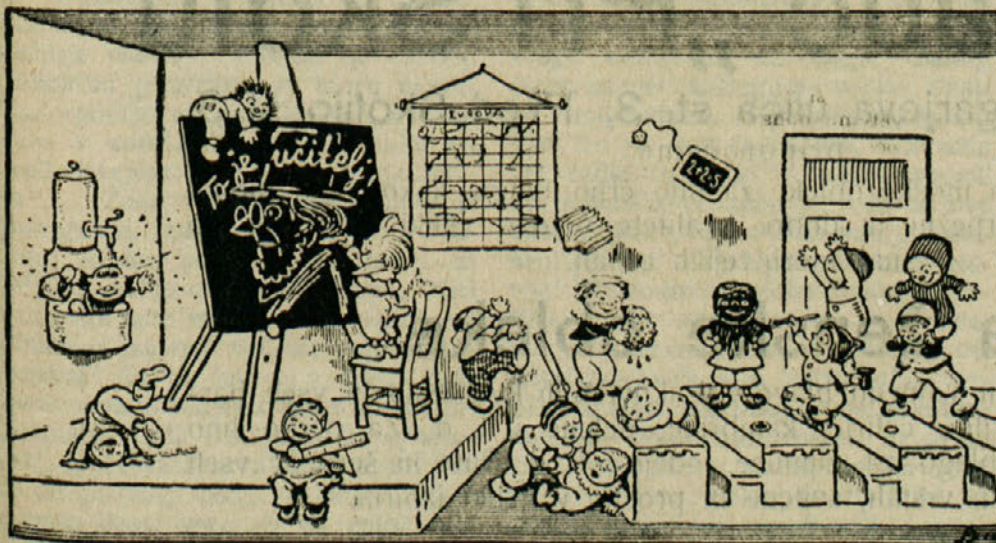
se nudi starejšim ljudem in otrokom z nabiranjem zdravnih zelišč, korenin in lubja kakor: arnikovo, lipovo in bezgovo cvetje, podleskovo seme, jelenov jezik, pljučni, hrastov in planinski mah, voljčinovo, češminovo od palic in korenin ter krljkovo lubje, sladke koreninice, akonitove (vovkove) srčna moč korenine in ržene rožičke kupuje

Ant. Stergar
Kamnik

vsako množino

po najvišjih cenah.

Blago mora biti lepo suho in čisto.

Kadar ni gospoda učitelja v šoli. Striček upa, da njegovi nečaki in nečakinje niso nikoli tako poredni, kakor ti otroci v tej šoli. Takih striček ne bi maral. Otroci, povejte, kaj zaslužijo ti poredneži? Za najboljši odgovor bo poslal striček knjigo »Stric Jaka«. (Rešitev lahko pošljete na dopisnici. Tisti pa, ki ste blizu Grobelj, pa lahko sami prinesete, da vam ni potreba dopisnice plačevati.)

UREDNIK

Vozne rede za avtomobilске proge smo končno vendar dobili. Zdelo se nam je pa, da našim cenjenim naročnikom bolj ustrezemo, če jih izdamo posebej in brezplačno priložimo. Kaj ne, da smo prav uganili!? Ponovno prosimo, da bi naši c. dopisniki poslali svoje prispevke do 10. prešnjega meseca. Nekaj dopisov je moralo izostati.

„Naš list“

izdaja Misijonišče v Grobljah, pošta Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja v začetku vsakega meseca in stane posamezna številka 1 dinar. Oglasi po dogovoru.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebšćine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI DESKE VSEH VRST ZA MI-ZARSKA IN TESARSKA DELA PO NAJNIŽJI CENI.

UGODNA PRILIKA ZA VARČEVANJE!

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

SPREJEMA HRANILNE VLOGE

na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

Šutna, štev. 22,

POSOJILA DAJE

pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
od 2 do 4 popoldne.

Ustanovno leto
1869.

Obče znano veletrgovino

Obstoj tvrdke
60 let!

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana, Lingarjeva ulica št. 3, Pred Škofijo št. 3.
priporočam

pri nakupu blaga za moške obleke za fino črno blago, kakor tudi modni kamgarn in ševjot trpežne in dobre kvalitete v zelo veliki izbiri ter po najzanesljivejših cenah.

Za ženske obleke

svileno, polsvileno in volneno blago v vsakovrstnih kvalitetah in vseh barvah in vzorcih. Perilne cefirje, kambrike, delene i. t. d. Za perilo fino kotenino in šifon, blago za žimnice, odeje i. t. d. Rute in šerpe v vseh barvah in vrstah, svilene in proste, v veliki izbiri.

Prijazna postrežba!

Ugodne cene!